

ГЛАВА XIV.

УЧЕНІЕ.

Имашь святѣ дльжность да просвѣтишь ума си съ ученіе, колко-то можешь. Това ште тя направи по способенъ за да почитаешь Бога, да обычяешь отечество-то, родители-ты и приате-ли-ты си.

Безумно бльнува, Руссо, че ужь дивый-тъ е най честитъ отъ всички-ты хора, че ужь незна-ніе-то е по прѣдпочтено отъ знаніе-то. †Това от-колѣ е познато съ опытъ за лжевно. Всички-ти, кои-то сж пѣтували по свѣтъ-тъ, намирали сж дивы-ты хора най несчастны. Мы синца знаемъ, че неученый-тъ може да бжде честенъ чловѣкъ, нѣ знаемъ, че и ученый-тъ нѣ само може да бжде такъвъ, но дльженъ е да бжде оште по добъръ.